

Emlékhelyállítás Martonoson - emlékezés, kegyeletadás és jövőkép

Egy ígéret teljesedett be és egy folyamat következő szakasza vette kezdetét Délvidéken június 26-án a martonosi római katolikus templom kertjében, az 1944-ben ártatlanul kivégzett apátplébános, Werner Mihály emlékhelyének leleplezésével és felszentelésével.

A rendezvény kezdeményezője és szervezője Forró Lajos történész, a Délvidék Kutató Központ elnöke, a Rákóczi Szövetség Magyarkanizsai Szervezete, valamint Magyarkanizsa Önkormányzata. Az eseményt személyes jelenlétével és támogatásával megtisztelte Semjén Zsolt, Magyarország miniszterelnök-helyettese, msgr. Huzsvár László, Nagybecskerek nyugalmazott püspöke, Dr. Zapletán Géza, esperes plébános, Korsós Tamás, Szabadka főkonzulja, Nyilas Mihály, Magyarkanizsa polgármestere, Bimbó Mihály, Magyarkanizsa alpolgármestere, Horvát Gergely, Martonos helyi közösségének elnöke, Kávai Szabolcs tartományi képviselő, Dobos Menyhért, a Duna Televízió vezérigazgatója, valamint az emlékmű készítője, Simor Márton, szobrászművész.

Forró Lajos ünnepi beszédében köszönetét fejezte ki az emlékhely létrehozásában közreműködőknek, és elmondta, korábbi ígéretének tesz most eleget a dombormű martonosiaknak történő átadásával. További célként jelölte meg több délvidéki településen történő kegyelethely-emelésének szándékát, Werner Mihályhoz hasonló körülmények között, az 1944–45-ben elhunyt egyházi személyek számára.

Kávai Szabolcs fontos és követendő útként beszélt a borzalmas történelmi időszak valós eseményeinek tisztázásáról, a történelemhamisítás és az elhallgatás tényének felszámolásáról, valamint elmondta, a délvidéki magyarság úgy válhat Szerbia egyenrangú polgárává, ha kegyelettel őrizhetik az ártatlan áldozatok emlékét, s csak így tudnak erős múlt- és jövőtudattal rendelkező, nemzeti közösséget formálni a Kárpát-medencében.

Nyilas Mihály felszólalásában kiemelte, a nép lehetősége a történelméből való tanulás, aminek megkerülhetetlen módja az emlékezés, még ha a múlt tragikus és szomorú is. Az ítékezés helyett elsősorban a tárgyilagosságra kell hagyatkozni, ha az emlékeket életben akarjuk tartani. Beszédében hangsúlyozta, közös magyar és szerb érdek, hogy az 1944-es eseményekkel kapcsolatban a megbékélés létrejöjjön.

Semjén Zsolt emlékező gondolatait a magyarokról széles körben elterjedt nézet felidézésével kezdte, miszerint nemzeti tradíció a gyásznapok megülése, ami valójában a végtisztesség megadásának szándéka, azon ártatlanul kivégzettek és meggyalázottak számára, akik az elmúlt évszázadok során életüket veszítették és ma is jeltelen sírokban nyugszanak. A miniszterelnök-helyettes kifejezte köszönetét Werner Mihály emlékhelyének létrehozásában tevékenykedők és a történelmi kutatómunka képviselői felé, majd kijelentette, a magyar államnak kétirányú kötelezettsége van: támogatnia kell a Kárpát-medencében történő feltáró tevékenységet, kegyeletadást és rehabilitációs folyamatokat, valamint a külföldi magyar állampolgárság lehetőségével elérni a közjogi egyenlőséget.

Az átadóünnepség keretében a domborművet Semjén Zsolt és Simor Márton leplezte le, majd msgr. Huzsvár László áldását és koszorúk elhelyezését követően az emlékhely hivatalosan is Martonos részévé vált.